

Indenrigsministeren (Kragh): Samtlige ærede Ordførere har udtrykt deres Tilfredshed med det foreliggende Lovforslag, i hvert Fald i det store og hele. Derfor kan jeg kun takke, og jeg haaber, at jeg, selv om Varmen i Tilslutningen har været noget forskellig, deri maa se et Udtryk for en forhaabentlig nærliggende Mulighed for Lovforslagets Gennemførelse og Ophøjelse til Lov. Ogsaa jeg vil tillægge det ikke ringe Betydning, om dette sker med størst mulig Hurtighed, saa hurtigt, som en forsvarlig Behandling af Sagen i dette høje Ting i det hele tillader. Jeg tror, at jeg ogsaa under Hensyn til den Tid, som denne Forhandling nu har taget, imødekommer Ønsker hos samtlige ærede Medlemmer i Salen, naar jeg ikke i Enkeltheder gaar ind paa de Bemærkninger, som fra forskellig Side er fremsat i Tilknytning til en Række af Lovforslagets Bestemmelser. Det er jo Bemærkninger, hvis nærmere Udformning, dersom Lovforslaget skal henvises til Behandling i et Udvalg — hvad jeg af enkelte af de fremsatte Udtalelser har Grund til at antage vil blive foreslaaet —, nærmest hører Udvalgsarbejdet til.

Jeg skal da indskrænke mig til i Anledning af de Bemærkninger, det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Peder Hedebo) har fremsat angaaende de fra Ligningsmyndigheder og Kommunalbestyrelser og andre interesserede, som man har spurgt, indløbne Svar, at sige, at naar det ærede Medlem hævder, at disse Svar har et fælles Præg, kan det ærede Medlem maaske have Ret deri, for saa vidt han hævder, at de er præget af Trangen til større Retfærdighed; men jeg maa rigtignok minde det ærede Medlem om, at om der end er forløbet snart et Par Tusind Aar, siden man første Gang spurgte Verden: Hvad er Sandhed?, saa spørges der fremdeles derom, og Spørgsmaalet: Hvad er Retfærdighed?, er sideløbende med dette. Det bedømmes højest forskelligt ud fra det Støde, paa hvilket Spørgeren staar, og derfor bliver de Svar, som gives, ogsaa højest forskellige til de vekslende Tider. De Svar, som er givet Ministeriet paa Spørgsmaal, man har stillet, er da ogsaa, selv om hvert enkelt giver Udtryk for Trangen til større Retfærdighed, saa forskelligartede, at det vil blive meget vanskeligt for ikke at sige umuligt at bygge noget som helst generelt paa disse Svar. Det høje Folketingsudvalg har jo da heller ikke gjort noget Forsøg derpaa i de Ændringsforslag, som Udvalget efterhaanden har fremført til Behandling.

Hvad angaar Kravet om en større Bevægelsesfrihed med Hensyn til Tillægs- og Fradragsprocenten, deler jeg den Betragtning, som det ærede 13de Medlem for 5te Kreds (Bækgaard) har fremført: at der er tilstrækkelig stor Bevægelsesfrihed indenfor de af den gældende Lovgivning fastsatte Rammer. Heller ikke paa dette Punkt har der indenfor Kommunalbestyrelsernes Fler-tal været nogen fælles Tendens at spore.

I øvrigt skal jeg, som sagt, ikke komme ind paa den Række Bemærkninger, der er fremsat, og heller ikke skal jeg blande mig op i Striden mellem Frederiksberg og København. De to ærede Medlemmer, som har ført denne Kamp, besidder jo begge baade den fornødne Sagkundskab til at føre den og den fornødne Særinteresse i disse to Kommuners specielle Forhold, hvoraf Kamp-humøret udspringer. Jeg har i alt Fald ikke det sidste og skal derfor afholde mig fra videre Udtalelser om denne Sag, idet jeg dog skal bemærke, at jeg ikke tror, at nogen Beboer i København og mindst det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds skulde ønske Frederiksberg som Helhed enten til Hades eller til Himlen. Det, man ønsker, er jo det ganske simple, som ogsaa det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds har udtalt, at faa de kommunale Grænser slettet, at bevare Frederiksberg paa denne flade Jord, men at faa de Fordele, som Indlemmelsen af Frederiksberg i København efter det ærede Medlems og hans Partis Mening vilde føre med sig. Nu er det jo muligt, at det vilde medføre Fordele for København, men mere end muligt er det heller ikke, og navnlig da ikke, hvis man tænker paa Skatteyderne i København, thi jeg har ved mere end een Lejlighed lagt Mærke til, at Frederiksbergs Tilstedeværelse har været en ikke uheldig Bremse paa Tendenser i Københavns Kommune, og det kunde jo tænkes, at hvis Frederiksberg Kommune forsvandt, vilde saadanne Tendenser tage i den Grad Fart, at hvad der vandtes ved denne Forsvinden til den ene Side tabtes til den anden, saaledes at Fordelen for Skatteyderne i Virkeligheden blev højest problematisk. Om det vil blive Tilfældet, tør jeg ikke sige, men jeg anser ikke den Mulighed for ubetinget udelukket. I alt Fald er der jo sikkert langt igen, inden *det* naas, som det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds ønsker, men jeg er enig med det ærede Medlem i, at vi naturligvis maa bestræbe os for at tilvejebringe saa retfærdige Tilstande, som det er gørligt, de to Kommuner imellem og at veje de Hensyn, som opstilles